

EDUSKUNNAN VASTAUS 275/2010 vp

Hallituksen esitys riistahallintolaiksi sekä laiksi metsästyslain muuttamisesta, riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain muuttamisesta ja maaseutuelinkeinojen valituslautakunnasta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä riistahallintolaiksi sekä laiksi metsästyslain muuttamisesta, riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain muuttamisesta ja maaseutuelinkeinojen valituslautakunnasta annetun lain 1 §:n muuttamisesta (HE 237/2010 vp).

Valiokuntakäsittely

Maa- ja metsätalousvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (MmVM 23/2010 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lausuman:

Eduskunta edellyttää, että riistanhoitomaksuista kertyvistä varoista nykyistä suurempi osuus osoitetaan riistanhoitoyhdistysten menoihin.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Riistahallintolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Suomen riistakeskus

1 §

Suomen riistakeskus

Suomen riistakeskus on itsenäinen julkisoikeudellinen laitos, jonka toimialueena on koko maa lukuun ottamatta Ahvenanmaan maakuntaa. Suomen riistakeskuksella on aluetoimistoja,

joiden toiminta-alueista määrätään Suomen riistakeskuksen työjärjestyksellä.

Suomen riistakeskuksen tehtävänä on edistää kestävää riistataloutta, tukea riistanhoitoyhdistysten toimintaa, huolehtia riistapolitiikan toimeenpanosta ja hoitaa sille säädetyt julkiset hallintotehtävät.

Suomen riistakeskusta ohjaa ja valvoo maa- ja metsätalousministeriö. Suomen riistakeskus ja maa- ja metsätalousministeriö neuvottelevat vuosittain Suomen riistakeskuksen toiminnalle asetettavista strategisista tavoitteista ja tulosp

tavoitteista, jotka kirjataan vuosittaiseen tulossopimukseen.

2 §

Suomen riistakeskuksen tehtävät

Suomen riistakeskuksen julkiset hallintotehtävät ovat:

1) metsästyslaissa (615/1993) sekä riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa (616/1993) säädetty tehtävät;

2) metsästäjien ryhmävakuutuksen sekä niittämiensä riistanhoitoyhdistysten toimihenkilöiden tehtävien hoitamiseen liittyvän riittävän vakuutusturvan hankkiminen ja voimassa pitäminen;

3) riistanhoitoyhdistysten metsästyksenvalvojen nimittäminen, ohjaus ja valvonta;

4) riistanhoitoyhdistysten metsästäjäutkunnon vastaanottajien sekä ampumakokeiden vastaanottajien nimittäminen, ohjaus ja valvonta;

5) riistavahinkolain (105/2009) 25 §:ssä tarkoitetuissa maastotarkastuksissa toimivien riistanhoitoyhdistysten edustajien nimittäminen, ohjaus ja valvonta; sekä

6) muut Suomen riistakeskukselle tämän tai muun lain mukaan kuuluvat julkiset hallintotehtävät.

Suomen riistakeskuksen muut tehtävät ovat:

1) kestävän riistatalouden edistäminen sekä riistatalouteen liittyvän yleisen edun valvonta;

2) riistaeläinkantojen tilan, kehityksen, kasvun ja elinvoimaisuuden seuraaminen sekä näihin liittyvien toimintojen kehittäminen yhdessä tutkimuksen kanssa;

3) riistanhoidon sekä riistan elinympäristöjen hoidon edistäminen;

4) riistaeläinlajeja ja niiden elinympäristöjen hoitoa koskevien hoitosuunnitelmien valmistelu, laatiminen ja päivittäminen;

5) riistaeläinten aiheuttamien vahinkojen ehkäisemisen edistäminen;

6) kestävän, turvallisen ja eettisesti hyväksyttävän metsästyksen edistäminen;

7) riistanhoitoyhdistysten toiminnan edistäminen ja riistanhoitoyhdistysten toimihenkilöiden kouluttaminen;

8) metsästyksen, riistatalouteen ja riistaeläimiin liittyvien asiantuntija-, koulutus- ja neuvontapalveluiden tuottaminen;

9) tiedotus ja viestintä;

10) Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten yhteisten tietojärjestelmien, tietovarantojen ja tietopalveluiden ylläpitäminen ja kehittäminen sekä toimialan yhteisten tietojärjestelmien, tietovarantojen ja tietopalveluiden kehittämiseen osallistuminen;

11) kansainväliseen yhteistyöhön osallistuminen; sekä

12) muut sille säädetty ja määrätyt tehtävät, joihin ei liity julkisen vallan käyttöä.

Suomen riistakeskuksen on toimitettava maa- ja metsätalousministeriölle säännöllisesti maa- ja metsätalousministeriön määräämät tiedot julkisten hallintotehtävien sekä muiden tehtävien hoitamisesta.

Edellä 1 momentin 1, 2 ja 6 kohdassa mainittujen tehtävien hoitamisesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella. Edellä 1 momentin 3—5 kohdassa sekä 2 momentin 1—11 kohdassa mainittujen tehtävien hoitamisesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

3 §

Suomen riistakeskuksen hallitus

Suomen riistakeskuksen ylin päättävä toimielin on hallitus. Maa- ja metsätalousministeriö nimittää Suomen riistakeskuksen hallitukseen 10 jäsentä. Jäljempänä 4 §:ssä tarkoitettu valtakunnallinen riistaneuvosto esittää hallitukseen kuusi jäsentä edustamaan riistanhoitomaksua maksaneita 13 §:ssä säädettyjen aluekokousten esittämistä henkilöistä. Lisäksi hallitukseen kuuluu yksi maa- ja metsätalousministeriön, yksi Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen, yksi maa- ja metsätalouden kannalta valtakunnallisesti merkittävän järjestön sekä yksi Suomen riistakeskuksen henkilöstön edustaja. Kulakin jäsenellä on henkilökohtainen varajäsen, jota koskevat samat säännökset kuin jäsentäkin. Maa- ja metsätalousministeriö nimittää puheen-

johtajan sekä varapuheenjohtajan valtakunnallisen riistaneuvoston esittämistä jäsenistä.

Hallituksessa henkilöstöä edustavan jäsenen oikeudet ja velvollisuudet ovat samat kuin hallituksen muilla jäsenillä. Henkilöstöä edustavalla jäsenellä ei kuitenkaan ole oikeutta osallistua Suomen riistakeskuksen johdon sopimusehtoja, henkilöstön palvelussuhteen ehtoja tai työtaistelutoimenpiteitä koskevien asioiden käsittelyyn.

Hallituksen päätösvaltaisuudesta, tehtävistä, toimikaudesta ja asettamisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Hallituksen jäseniin sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä silloin, kun he hoitavat julkisia hallintotehtäviä tai käsittelevät varojen käyttöön liittyviä asioita.

4 §

Valtakunnallinen riistaneuvosto

Suomen riistakeskuksen yhteydessä toimii valtakunnallinen riistaneuvosto, jonka tehtävänä on käsitellä riistataloutta koskevia asioita. Valtakunnallisen riistaneuvoston tehtävistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksessa.

Valtakunnallisen riistaneuvoston jäsenet nimittää maa- ja metsätalousministeriö. Valtakunnallisessa riistaneuvostossa on 15 jäljempänä 13 §:ssä tarkoitettujen aluekokousten esittämää edustajaa. Lisäksi valtakunnalliseen riistaneuvostoon kuuluvat edustajat seuraavista tahoista:

- 1) maa- ja metsätalousministeriö;
- 2) ympäristöministeriö;
- 3) Metsähallitus;
- 4) valtakunnallinen metsätaloutta edistävä julkinen taho;
- 5) Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos;
- 6) maa- ja metsätalouden kannalta valtakunnallisesti merkittävä järjestö;
- 7) metsästyksen ja riistanhoidon kannalta valtakunnallisesti merkittävä järjestö;
- 8) luonnonsuojelun kannalta valtakunnallisesti merkittävä järjestö.

Kullakin jäsenellä on henkilökohtainen varajäsen, jota koskevat samat säännökset kuin jäsentäkin. Maa- ja metsätalousministeriö nimittää puheenjohtajan sekä varapuheenjohtajan aluekokousten esittämistä jäsenistä.

Valtakunnallisen riistaneuvoston päätösvaltaisuudesta, toimikaudesta ja asettamisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Valtakunnallisen riistaneuvoston kokouksessa käsiteltävät asiat valmistelee ja esittelee Suomen riistakeskuksen johtaja tai hänen määräämänsä henkilö.

5 §

Alueelliset riistaneuvostot

Suomen riistakeskuksen yhteydessä toimivat alueelliset riistaneuvostot. Alueellisen riistaneuvoston tehtävänä on käsitellä riistataloutta koskevia asioita sekä tukea, ohjata ja avustaa Suomen riistakeskuksen aluetoimiston toimintaa muissa kuin julkisissa hallintotehtävissä ja henkilöstöhallinnossa. Alueellisen riistaneuvoston tehtävistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksessa.

Alueelliset riistaneuvostot nimittää maa- ja metsätalousministeriö. Alueellisessa riistaneuvostossa on enintään kymmenen jäsentä. Alueelliseen riistaneuvostoon kuuluu kuusi 13 §:ssä tarkoitettujen aluekokousten esittämää jäsentä sekä maakuntaliiton edustaja, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen edustaja, metsäkeskuksen edustaja sekä alueellisesti merkittävän maanomistajatahon edustaja. Kullakin jäsenellä on henkilökohtainen varajäsen, jota koskevat samat säännökset kuin jäsentäkin. Maa- ja metsätalousministeriö nimittää puheenjohtajan sekä varapuheenjohtajan aluekokouksen esittämistä jäsenistä.

Alueellisen riistaneuvoston päätösvaltaisuudesta, toimikaudesta ja asettamisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Alueellisen riistaneuvoston kokouksessa käsiteltävät asiat valmistelee ja esittelee Suomen riistakeskuksen toimihenkilö.

6 §

Suomen riistakeskuksen henkilöstö

Suomen riistakeskuksessa on johtaja, julkisten hallintotehtävien päällikkö ja tarpeellinen määrä muuta henkilöstöä. Suomen riistakeskuksen henkilöstön palvelussuhde on työopimussuhde.

Julkisten hallintotehtävien päällikköön sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Rikosoikeudellista virkavastuuta sovelletaan myös muihin Suomen riistakeskuksen toimihenkilöihin silloin, kun he hoitavat julkisia hallintotehtäviä tai käsittelevät varojen käyttöön liittyviä asioita.

Valtioneuvosto nimittää Suomen riistakeskuksen johtajan ja julkisten hallintotehtävien päällikön. Valtioneuvoston päätöstä valmisteltaessa on kuultava Suomen riistakeskuksen hallitusta. Johtaja nimittää muut toimihenkilöt.

Suomen riistakeskuksen johtajan pätevyysvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys riistatalouteen ja käytännössä osoitettu johtamistaito. Suomen riistakeskuksen julkisten hallintotehtävien päällikön pätevyysvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys riistatalouteen ja hallinnollinen kokemus.

7 §

Suomen riistakeskuksen johtajan tehtävät

Suomen riistakeskuksen johtajan tehtävänä on johtaa ja kehittää Suomen riistakeskuksen toimintaa lukuun ottamatta julkisia hallintotehtäviä sekä vastata toiminnan tuloksellisuudesta. Johtaja huolehtii myös Suomen riistakeskuksen hallituksessa käsiteltävien asioiden valmistelusta ja hallituksen päätösten täytäntöönpanosta.

8 §

Julkisten hallintotehtävien hoitaminen

Julkisten hallintotehtävien päällikkö vastaa Suomen riistakeskukselle 2 §:n 1 momentissa säädettyjen julkisten hallintotehtävien hoitamisesta. Julkisten hallintotehtävien päällikkö on riippumaton julkista hallintotehtävää hoitaessaan.

Julkisten hallintotehtävien päällikkö voi kirjallisesti määrätä Suomen riistakeskuksen henkilökuntaan kuuluvan käyttämään julkista valtaa sellaisissa 2 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa asioissa, joiden käsittelemiseen ja ratkaisemiseen hänellä voidaan katsoa olevan riittävä koulutus ja kokemus. Suomen riistakeskuksen henkilökuntaan kuuluva voidaan kuitenkin vain erityisestä syystä määrätä ratkaisemaan metsästyslain 41 §:n 1—3 momentissa tarkoitettuja asioita. Julkista valtaa käyttämään määrätty henkilö on riippumaton julkista hallintotehtävää hoitaessaan. Julkisten hallintotehtävien päällikkö voi pidättää itsellään päätösvallan kirjallisesta määräyksestä riippumatta.

Julkisten hallintotehtävien päällikön muista tehtävistä voidaan säätää valtioneuvoston asetuksella.

Metsästyslaissa tarkoitettu lupapäätös voidaan allekirjoittaa koneellisesti. Metsästyslain 10 ja 26 §:ssä tarkoitettua lupaa koskeva hakemus voidaan ratkaista ilman esittelyä.

9 §

Suomen riistakeskuksen kirjanpito ja tilintarkastus

Suomen riistakeskuksen kirjanpitovelvollisuuteen, kirjanpitoon ja tilinpäätökseen sovelletaan, mitä kirjanpitolaissa (1336/1997) säädetään.

Suomen riistakeskuksen tilintarkastukseen sovelletaan, mitä tilintarkastuslaissa (459/2007) säädetään.

2 luku

Riistanhoitoyhdistykset

10 §

Riistanhoitoyhdistys

Riistanhoitoyhdistys on riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa tarkoitettun riistanhoitomaksun maksaneiden metsästäjien omatoimisuuteen perustuva itsenäinen toimija, jolla on oma maantieteellinen toiminta-alue. Suomen riistakeskus ohjaa ja valvoo riistanhoitoyhdistysten toimintaa.

Riistanhoitoyhdistys vastaa kestävän riistan talouden edistämisestä toiminta-alueellaan, huolehtii metsästäjien vapaaehtoistoiminnan edistämisestä ja organisoinnista sekä hoitaa sille säädettyt julkiset hallintotehtävät.

Riistanhoitoyhdistykseen sovelletaan yhdistyslakia (503/1989) siten kuin jäljempänä säädetään.

11 §

Riistanhoitoyhdistyksen toiminta-alue

Riistanhoitoyhdistyksen toiminta-alue on yhden tai useamman kunnan alue. Toiminta-alue voi poiketa erityisestä syystä kunnan rajoista, mikäli se maantieteellisesti tai paikkakunnan olojen vuoksi on tarkoituksenmukaista. Tällöin riistanhoitoyhdistyksen toiminta-alueen on kuitenkin perustuttava kiinteistörekisterilain (392/1985) 3 §:n mukaiseen kyläjaotukseen siten, että toiminta-alue on yhtenäinen.

Riistanhoitoyhdistysten toiminta-alueet vahvistaa Suomen riistakeskus asianomaisen riistanhoitoyhdistyksen tai asianomaisten riistanhoitoyhdistysten esityksestä.

12 §

Riistanhoitoyhdistysten yhdistäminen ja jakautuminen

Riistanhoitoyhdistykset, jotka haluavat yhdistyä, tekevät asiasta yhteisen esityksen Suomen

riistakeskukselle. Esityksen tekemisestä päätetään riistanhoitoyhdistysten kokouksissa. Esityksen tulee sisältää ehdotus perustettavan riistanhoitoyhdistyksen toiminta-alueeksi ja nimeksi.

Esityksen Suomen riistakeskukselle riistanhoitoyhdistyksen jakautumisesta kahteen tai useampaan riistanhoitoyhdistykseen tekee asianomaisen riistanhoitoyhdistyksen kokous. Esityksen tulee sisältää ehdotus perustettavien riistanhoitoyhdistysten toiminta-alueiksi ja nimiksi.

Suomen riistakeskus tekee päätöksen riistanhoitoyhdistysten yhdistämisestä ja jakautumisesta 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen esitysten perusteella. Uusi riistanhoitoyhdistys aloittaa toimintansa päätöstä seuraavan kalenterivuoden alusta. Uuden riistanhoitoyhdistyksen tulee kuitenkin pitää riistanhoitoyhdistyksen kokous hallituksen valitsemiseksi kahden kuukauden kuluessa Suomen riistakeskuksen tekemästä päätöksestä.

13 §

Aluekokoukset

Aluekokoukset ovat Suomen riistakeskuksen toiminta-alueiden riistanhoitoyhdistysten asettamien edustajien muodostamia kokouksia. Kukin toiminta-alueella toimiva riistanhoitoyhdistys voi valita yhden edustajan ja hänelle varaedustajan aluekokoukseen. Kullakin edustajalla on aluekokouksessa käytettävissään yksi ääni. Kokous valitsee keskuudestaan puheenjohtajan.

Aluekokous pidetään kerran vuodessa. Lisäksi ylimääräinen kokous pidetään, jos alueellinen riistaneuvosto niin päättää tai jos vähintään kolmannes alueella toimivista riistanhoitoyhdistysten hallituksista määrätyn asian käsittelemistä varten pyytää sitä kirjallisesti Suomen riistakeskukselta.

Aluekokouksen tehtävistä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

14 §

Riistanhoitoyhdistyksen tehtävät

Riistanhoitoyhdistyksen julkiset hallinto-tehtävät ovat:

1) metsästyslaissa tarkoitettujen ampumakokeiden sekä riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa tarkoitettujen metsästäjätutkintojen järjestäminen;

2) riistavahinkolain 25 §:ssä tarkoitettuihin maastotarkastuksiin osallistuminen;

3) metsästyslain noudattamisen valvonnasta vastaavien viranomaisten avustaminen metsästyksen valvonnassa; sekä

4) muut riistanhoitoyhdistykselle tämän tai muun lain mukaan kuuluvat julkiset hallinto-tehtävät.

Riistanhoitoyhdistyksen muut tehtävät ovat:

1) kestävän riistatalouden edistäminen;

2) kestävän, turvallisen ja eettisesti hyväksyttävän metsästyksen edistäminen;

3) riistanhoidon, riistaeläinkantojen kestävyiden ja elinvoimaisuuden sekä riistan elinympäristöjen hoidon ja riistaeläinten aiheuttamien vahinkojen ehkäisemisen edistäminen;

4) metsästyksen, riistatalouteen ja riistaeläimiin liittyvien asiantuntija-, koulutus- ja neuvontapalveluiden tuottaminen sekä näihin liittyvä tiedotus ja viestintä; sekä

5) muiden sille säädettyjen tai maa- ja metsätalousministeriön tai Suomen riistakeskuksen määräämien tehtävien suorittaminen.

Edellä 1 momentissa mainittujen tehtävien hoitamisesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella. Edellä 2 momentin 1—4 kohdassa mainittujen tehtävien hoitamisesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

15 §

Riistanhoitoyhdistyksen jäsenyys

Riistanhoitomaksun maksanut henkilö voi kuulua jäsenenä siihen riistanhoitoyhdistykseen, jonka toiminta-alueella hän pääasiassa metsästää tai siihen riistanhoitoyhdistykseen,

jonka toiminta-alueella olevassa kunnassa hänellä on kotipaikka. Henkilö ei voi samanaikaisesti olla usean riistanhoitoyhdistyksen jäsen. Jos henkilö ei kuulu riistanhoitoyhdistykseen, hänet merkitään metsästäjärekisteriin kotikuntansa perusteella.

Metsästäjätutkinnon suorittamisen jälkeen henkilön tulee ilmoittaa riistanhoitoyhdistyksen jäsenyydestä metsästäjätutkinnon vastaanottajalle, joka huolehtii ilmoituksen lähettämisestä riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain 7 a §:ssä tarkoitettuun metsästäjärekisteriin. Riistanhoitomaksun suorittaneen henkilön tulee ilmoittaa riistanhoitoyhdistyksen jäsenyyden muuttumisesta metsästäjärekisteriin. Riistanhoitoyhdistystä ei voi vaihtaa riistanhoitomaksun maksamisen jälkeen kesken metsästyslain 4 §:ssä tarkoitettua metsästysvuotta.

Riistanhoitoyhdistyksen jäsenyys lakkaa, jos riistanhoitomaksua ei suoriteta tai henkilö määrätään metsästyskieltoon.

16 §

Riistanhoitoyhdistyksen kokoukset

Riistanhoitoyhdistyksen päätösvaltaa käyttää riistanhoitoyhdistyksen vuosikokous. Vuosikokous valitsee keskuudestaan puheenjohtajan. Vuosikokouksessa kullakin 18 vuotta täyttäneellä jäsenellä on yksi ääni. Vähintään 18 vuotta täyttänyt jäsen voi valtuuttaa toisen jäsenen edustamaan itseään vuosikokouksessa. Kukaan ei saa kuitenkaan edustaa useampaa kuin viittä poissa olevaa jäsentä. Alle 18-vuotiailla riistanhoitoyhdistyksen jäsenillä on puhe- ja läsnäolo-oikeus riistanhoitoyhdistyksen vuosikokouksessa.

Riistanhoitoyhdistyksen ylimääräinen kokous pidetään, kun riistanhoitoyhdistyksen hallitus katsoo sen tarpeelliseksi tai vähintään yksi kymmenesosa riistanhoitoyhdistyksen 18 vuotta täyttäneistä jäsenistä ilmoittamaansa asiaa varten riistanhoitoyhdistyksen hallitukselta sitä kirjallisesti pyytää. Ylimääräisestä kokouksesta on muutoin voimassa, mitä 1 momentissa vuosikokouksesta säädetään.

Riistanhoitoyhdistyksen kokouksessa käsiteltävistä asioista säädetään valtioneuvoston asetuksella.

17 §

Riistanhoitoyhdistyksen hallitus

Riistanhoitoyhdistyksellä on hallitus. Riistanhoitoyhdistyksen vuosikokous valitsee riistanhoitoyhdistyksen 18 vuotta täyttäneistä täysivaltaisista jäsenistä hallitukseen vähintään viisi ja enintään kahdeksan jäsentä sekä jokaiselle jäsenelle henkilökohtaisen varajäsenen. Vuosikokous valitsee ensin hallituksen puheenjohtajan ja hänen varajäsenensä ja sitten muut hallituksen jäsenet ja varajäsenet. Hallituksen varapuheenjohtajan valitsee hallitus tässä momentissa tarkoitetuista jäsenistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen jäsenten lisäksi riistanhoitoyhdistyksen vuosikokous valitsee yhden jäsenen ja hänelle henkilökohtaisen varajäsenen toiminta-alueensa merkityksellisten maanomistajajärjestöjen esittämistä ehdokkaista. Metsästyslain 8 §:ssä tarkoitetuilla alueilla hallitukseen kuuluu riistanhoitoyhdistyksen vuosikokouksen valitsemien jäsenten lisäksi Metsähallituksen määräämä jäsen, jolla on Metsähallituksen määräämä henkilökohtainen varajäsen.

Hallituksen päätösvaltaisuudesta, tehtävistä, sen jäsenten toimikaudesta ja erovuoroisuudesta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

18 §

Yhdistyslain säännösten soveltaminen riistanhoitoyhdistykseen

Riistanhoitoyhdistyksen kokoukseen ja riistanhoitoyhdistyksen hallituksen kokoukseen sovelletaan yhdistyslain 26 §:ää esteellisyydestä, 31 §:n 1 ja 2 momenttia pöytäkirjan laatimisesta, 32 §:ää päätöksen moitteenvараisuudesta, 33 §:ää päätöksen mitättömyydestä ja 34 §:ää täytäntöönpanokiellosta. Pöytäkirjan julkisuu-
teen sovelletaan, mitä viranomaisten toiminnan

julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

19 §

Riistanhoitoyhdistyksen toiminnanohjaaja

Riistanhoitoyhdistyksellä on työsuhteinen toiminnanohjaaja.

Toiminnanohjaajan ottaa ja erottaa riistanhoitoyhdistyksen hallitus. Toiminnanohjaajan tehtävistä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

20 §

Riistanhoitoyhdistyksen muut toimihenkilöt

Riistanhoitoyhdistyksellä voi olla metsästyksenvalvojia, metsästäjätutkintojen ja ampumakokeiden vastaanottajia sekä muita riistanhoitoyhdistyksen toiminnan kannalta tarpeellisia toimihenkilöitä.

Riistanhoitoyhdistyksen toimihenkilöksi voidaan nimittää se, joka:

- 1) on täyttänyt 18 vuotta;
- 2) on täysivaltainen; ja
- 3) tunnetaan rehelliseksi ja luotettavaksi ja on henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan tehtävään sopiva.

21 §

Eriyiset koulutusvaatimukset

Metsästyksenvalvojaksi sekä ampumakokeen ja metsästäjätutkinnon vastaanottajaksi voidaan nimittää henkilö, joka on:

- 1) hyväksytysti suorittanut Suomen riistakeskuksen järjestämän kyseisen tehtävän vaatiman koulutuksen; tai
- 2) hyväksytysti suorittanut aikaisintaan kuusi kuukautta ennen uuden nimityksen hakemista Suomen riistakeskuksen järjestämän kyseisen tehtävän vaatiman kertauskoulutuksen, jos nimitämistä hakeva on jo aikaisemmin nimitetty vastaavaan tehtävään 1 kohdan perusteella.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tarkemmin 1 momentissa mainituista koulutuksista.

22 §

Toimihenkilöitä koskevat rajoitukset

Riistanhoitoyhdistyksen metsästyksensvalvojaksi sekä ampumakokeen ja metsästäjätutkinnon vastaanottajaksi voidaan nimittää enintään viideksi vuodeksi kerrallaan.

23 §

Metsästyksensvalvojan tehtävät ja oikeudet

Metsästyksensvalvojan tehtävänä on seurata metsästyksen ja riistanhoidon lainmukaisuutta toiminta-alueellaan ja ilmoittaa tarvittaessa havainnoistaan metsästyslain noudattamisen valvonnasta vastaaville viranomaisille, Suomen riistakeskukselle, metsästysoikeuden haltijoille ja metsästysoikeuden omistajille sekä tässä tarkoituksessa toimia poliisin ja muiden viranomaisten apuna.

Metsästyksensvalvojalla on tehtävänsä suorittaessaan oikeus tarkastaa metsästäjän henkilöllisyys, metsästysoikeus, riistanhoitomaksun suorittaminen ja ampumakokeen suorittaminen. Metsästyksensvalvojalla on lisäksi oikeus tarkistaa pyyntivälineet ja -menetelmät.

Metsästyksensvalvojalla on velvollisuus esittää todistus oikeudestaan toimia metsästyksensvalvojana sitä pyydettyä.

24 §

Rikosoikeudellinen virkavastuu riistanhoitoyhdistyksessä

Riistanhoitoyhdistyksen hallituksen jäseniin sekä sen toimihenkilöihin sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä silloin, kun nämä henkilöt hoitavat julkisia hallintotehtäviä tai päättävät riistanhoitoyhdistyksen varojen käytöstä.

25 §

Riistanhoitoyhdistyksen kirjanpito ja tilintarkastus

Riistanhoitoyhdistyksen kirjanpitovelvollisuuteen, kirjanpitoon ja tilinpäätökseen sovelletaan, mitä kirjanpitolaissa säädetään.

Riistanhoitoyhdistyksen tilintarkastukseen sovelletaan, mitä yhdistyslain 38 a §:ssä säädetään.

Maa- ja metsätalousministeriö tai Suomen riistakeskus voivat määrätä tilintarkastajan tarkastamaan riistanhoitoyhdistyksen tilit.

3 luku

Erinäisiä säännöksiä

26 §

Hallintomenettely Suomen riistakeskuksessa ja riistanhoitoyhdistyksissä

Julkisten hallintotehtävien hoitamiseen sovelletaan, mitä hallintolaissa (434/2003), viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa, saamen kielilaissa (1086/2003) ja sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003) säädetään.

Suomen riistakeskuksessa ja riistanhoitoyhdistyksissä käytettävästä kielestä on voimassa, mitä kielilain (423/2003) 25 §:ssä säädetään.

27 §

Työjärjestys

Suomen riistakeskuksella ja riistanhoitoyhdistyksillä on työjärjestys, jonka vahvistaa maa- ja metsätalousministeriö Suomen riistakeskuksen esityksestä.

Suomen riistakeskuksen työjärjestyksessä määrätään:

- 1) toiminta-alueista ja niiden rajoista;
- 2) organisaatiosta siltä osin kuin siitä ei säädetä tässä laissa tai valtioneuvoston asetuksessa;
- 3) johtamisesta ja ratkaisuvallan käyttämisestä;

4) muista toimihenkilöistä kuin johtajasta ja julkisten hallintotehtävien päälliköstä ja heidän tehtävistään siltä osin kuin siitä ei säädetä tässä laissa tai valtioneuvoston asetuksessa;

5) muista sijaisuuksista kuin johtajan ja julkisten hallintotehtävien päällikön sijaisuudesta;

6) aluekokousten, alueellisten riistaneuvostojen, valtakunnallisen riistaneuvoston ja hallituksen kokousten koollekutsumismenettelyistä ja kokousmenettelyistä sekä muista näitä toimielimiä koskevista tarpeellisista asioista; sekä

7) muista tehtävistä siltä osin kuin niistä ei säädetä tässä laissa tai valtioneuvoston asetuksessa.

Riistanhoitoyhdistysten työjärjestyksessä määrätään:

1) riistanhoitoyhdistyksen kokouksen ja hallituksen kokouksen koollekutsumismenettelyistä ja kokousmenettelyistä sekä muista näitä toimielimiä koskevista tarpeellisista asioista;

2) riistanhoitoyhdistyksen toiminnan yleisestään järjestämisestä; sekä

3) muista tehtävistä siltä osin kuin niistä ei säädetä tässä laissa tai valtioneuvoston asetuksessa.

28 §

Päätöksentekomenettely

Edellä 3—5, 13, 16 ja 17 §:ssä tarkoitetun toimielimen päätökseksi tulee mielipide, joka on saanut yli puolet annetuista äänistä. Vaaleissa tulevat valituiksi eniten ääniä saaneet. Äänten mennessä tasan ratkaisee äänestyksen tuloksen puheenjohtajan mielipide, paitsi vaalissa arpa.

29 §

Oikeuskelpoisuus, oikeustoimikelpoisuus, nimenkirjoittajat ja tiedoksiannon vastaanotto

Suomen riistakeskus ja riistanhoitoyhdistykset voivat saada nimiinsä oikeuksia ja tehdä sitoumuksia, omistaa kiinteää omaisuutta sekä hakea, kantaa ja vastata tuomioistuimissa ja muiden viranomaisten luona.

Suomen riistakeskuksen nimen kirjoittaa Suomen riistakeskuksen hallituksen puheenjohtaja tai hänen ollessaan estynyt varapuheenjohtaja yhdessä Suomen riistakeskuksen johtajan kanssa tai työjärjestyksessä määrätyn toimihenkilön kanssa. Suomen riistakeskuksen johtaja tai työjärjestyksessä määrätty toimihenkilö voi kuitenkin kirjoittaa Suomen riistakeskuksen nimen merkitykseltään vähäisissä sekä hallituksen erikseen päättämässä asioissa. Julkisten hallintotehtävien osalta Suomen riistakeskuksen nimen kirjoittaa julkisten hallintotehtävien päällikkö tai hänen määräämänsä toimihenkilö.

Riistanhoitoyhdistyksen nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja yhdessä tai jompikumpi heistä hallituksen jäsenen tai toiminnanohjaajan kanssa. Toiminnanohjaaja voi kuitenkin kirjoittaa riistanhoitoyhdistyksen nimen merkitykseltään vähäisissä sekä hallituksen erikseen päättämässä asioissa.

Suomen riistakeskukselle toimitettu haaste ja muu tiedoksianto katsotaan toimitetuksi, kun se on annettu tiedoksi Suomen riistakeskuksen hallituksen puheenjohtajalle tai varapuheenjohtajalle taikka Suomen riistakeskuksen johtajalle. Haaste ja muu tiedoksianto katsotaan toimitetuksi riistanhoitoyhdistykselle, kun se on annettu tiedoksi jollekin 3 momentissa mainituista henkilöistä.

30 §

Oikaisuvaatimusmenettely

Suomen riistakeskuksen muuhun kuin 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun päätökseen ja riistanhoitoyhdistyksen metsästäjätutkinnon tai ampumakokeen hyväksymistä koskevaan päätökseen saa vaatia oikaisua Suomen riistakeskukselta siten kuin hallintolaissa säädetään.

31 §

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun ja oikaisuvaatimuksen

johdosta annettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu yksittäistä lupaa koskeva Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Muutoksenhakuun sovelletaan muutoin, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään muutoksenhausta hallintoviranomaisen päätökseen.

32 §

Toiminnan rahoitus

Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten toiminnan rahoituksesta säädetään riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa.

Suomen riistakeskus ja riistanhoitoyhdistykset voivat hakea, ottaa vastaan ja hallinnoida myös muita varoja ja tuloja.

Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten muut tulot on käytettävä toiminnasta syntyneisiin menoihin voittoa tuottamatta.

33 §

Suoritteista perittävät maksut

Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten suoritteista perittäviin maksuihin sovelletaan, mitä valtion maksuperustelaissa (150/1992) säädetään.

34 §

Varojen käytön valvonta

Maa- ja metsätalousministeriö valvoo Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten varojen käyttöä. Valvontaa varten riistanhoitoyhdistysten ja Suomen riistakeskuksen on annettava maa- ja metsätalousministeriölle sen pyytämät tiedot ja selvitykset.

35 §

Elinkeinon harjoittaminen

Suomen riistakeskus ja riistanhoitoyhdistykset saavat harjoittaa sellaista elinkeinotoimintaa, joka tukee niiden tarkoituksen toteutumista eikä vaaranna niiden puolueettomuutta julkisten hallintotehtävien hoitamisessa.

4 luku

Voimaantulo

36 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

Maa- ja metsätalousministeriö voi ryhtyä ennen tämän lain voimaantuloa täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

37 §

Tehtäviä, oikeuksia ja velvoitteita koskevat siirtymäsäännökset

Suomen riistakeskuksen käsiteltäviksi ja ratkaistaviksi siirtyvät tämän lain tullessa voimaan Metsästäjain keskusjärjestössä ja riistanhoitopiireissä vireillä olevat asiat. Suomen riistakeskukselle siirtyvät Metsästäjain keskusjärjestöä ja riistanhoitopiirejä koskevat oikeudet, sopimukset, sitoumukset ja velvoitteet.

Tämän lain voimaan tullessa voimassaolevat riistanhoitopiirien antamat luvat, hyväksynnit, kiellot, rajoitukset ja päätökset jäävät voimaan niissä mainituilla ehdoilla.

38 §

Riistanhoitoyhdistyksiä koskevat siirtymäsäännökset

Tämän lain voimaan tullessa toimivat riistanhoitoyhdistykset jatkavat toimintaansa toimintalueillaan. Suomen riistakeskuksen tulee vii-

meistään 31 joulukuuta 2013 vahvistaa riistanhoitoyhdistysten toiminta-alueet 11 §:n 1 momentin mukaisiksi asianomaisen riistanhoitoyhdistyksen tai asianomaisten riistanhoitoyhdistysten esityksestä.

39 §

Henkilöstöä koskevat siirtymäsäännökset

Metsästäjain keskusjärjestön ja riistanhoitopiirien työsopimussuhteinen henkilöstö ja tehtävät siirtyvät tämän lain voimaan tullessa Suomen riistakeskukseen työsopimuslain (55/2001) 1 luvun 10 §:ssä liikkeen luovutuksesta säädettyjen periaatteiden mukaisesti. Siirtyvä henkilöstö säilyttää siirtymähetkellä palvelussuhteen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet sekä euromääräisen palkkansa.

Suomen riistakeskuksella ei ole oikeutta irtisanoa työntekijän työsopimusta pelkästään työsopimuslain 1 luvun 10 §:ssä tarkoitetun liikkeen luovutuksen perusteella.

Suomen riistakeskuksen tulee sijoittaa henkilön tehtävä kolmen vuoden aikana tämän lain voimaantulosta samalle työttömyysturvalain (1290/2002) 1 luvun 9 §:ssä tarkoitetulle työssäkäyntialueelle, missä henkilö on hoitanut tehtäväänsä ennen tämän lain voimaantuloa, jollei muuta sovita. Suomen riistakeskuksen avoimeksi tulevat tehtävät tai perustettavat uudet toimet tai tehtävät, lukuun ottamatta Suomen riistakeskuksen johtajan ja julkisten hallintotehtävien päällikön tehtäviä, voidaan täyttää haettavaksi julistamatta siirtyvällä henkilöstöllä, jos henkilö antaa toimen täyttöönsä suostumuksensa.

Uudistuksesta aiheutuvat mahdolliset toimipaikkamuutokset toteutetaan kolmen vuoden siirtymäajan jälkeen, jollei työntekijä anna tätä ennen kirjallista suostumusta muutoksiin. Toimipaikkaa voidaan kuitenkin muuttaa työnantajan päätöksellä työssäkäyntialueella.

40 §

Suomen riistakeskuksen perustamista koskevat siirtymäsäännökset

Metsästäjain keskusjärjestön hallitus toimii Suomen riistakeskuksen hallituksena, kunnes tämän lain mukainen hallitus on nimetty. Metsästäjain keskusjärjestön toiminnanjohtaja toimii Suomen riistakeskuksen johtajana ja apulais-toiminnanjohtaja julkisten hallintotehtävien päällikkönä, kunnes johtaja ja julkisten hallintotehtävien päällikkö on tämän lain nojalla nimitetty. Suomen riistakeskuksen johtaja ja julkisten hallintotehtävien päällikkö on nimitettävä viimeistään 30 syyskuuta 2011.

Riistanhoitopiirien toimistot ja riistanhoitopiirien toiminta-alueet muodostavat Suomen riistakeskuksen aluetoimistot ja toiminta-alueet, kunnes Suomen riistakeskuksen työjärjestys on tämän lain nojalla vahvistettu. Työjärjestys on vahvistettava viimeistään 31 joulukuuta 2011.

Riistanhoitopiirien metsästyslain 9 luvun mukaiset kokoukset toimivat 31 päivään maaliskuuta 2011 asti Suomen riistakeskuksen aluekokouksina. Kokouksissa tehdään esitykset sekä alueelliseen riistaneuvostoon että valtakunnalliseen riistaneuvostoon nimitettävistä riistanhoitomaksun suorittaneista jäsenistä. Maa- ja metsätalousministeriö nimittää sekä alueelliset riistaneuvostot että valtakunnallisen riistaneuvoston viimeistään 30 huhtikuuta 2011. Suomen riistakeskuksen hallitus nimitetään viimeistään 31 toukokuuta 2011.

Edellä 17 §:n 2 momentissa tarkoitetun riistanhoitoyhdistyksen toimialueen merkityksellisten maanomistajajärjestöjen jäsenen riistanhoitoyhdistyksen hallitukseen valitsee 15 huhtikuuta 2011 mennessä Suomen riistakeskus kuultuaan riistanhoitoyhdistyksiä sekä näiden toimialueiden merkityksellisiä maanomistajajärjestöjä. Näin valittu edustaja toimii hallituksessa vuoden 2012 riistanhoitoyhdistyksen vuosikokoukseen asti.

41 §

Metsästyksenvalvojia sekä ampumakokeen ja metsästäjätutkinnon vastaanottajia koskevat siirtymäsäännökset

Metsästyksenvalvojan peruskoulutusta vastaavan aikaisemman koulutuksen suorittanut voidaan 21 §:n 1 momentin 2 kohdan estämättä nimittää metsästyksenvalvojaksi uudelleen hänen hakiessaan metsästyksenvalvojaksi nimitämistä kuuden kuukauden kuluessa aikaisem-

man metsästyksenvalvojaksi nimittämisen päättymisestä. Vastaavasti tämän lain voimaan tullessa metsästäjätutkinnon ja ampumakokeen vastaanottajina toimivat voivat hakea nimitämistä uudelleen. Nimittämisen edellytyksenä on tällöinkin, että hakija on suorittanut hyväksytysti säädetyn kertauskoulutuksen.

Metsästyksenvalvojaksi nimittämisen johdosta aikaisempi voimassa oleva metsästyksenvalvojaksi hyväksyminen raukeaa.

Laki

metsästyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan metsästyslain (615/1993) 49 §:n 4 momentti, 54 §:n 2 momentti, 57—59, 59 a, 60—71 ja 89 §,
sellaisina kuin niistä ovat 59, 65 ja 70 § osaksi laissa 1009/2002, 59 a ja 66 § laissa 1009/2002, 60 § osaksi laissa 1068/2004, 62 § osaksi laeissa 1009/2002 ja 314/2005 sekä 69 ja 89 § laissa 314/2005,
muutetaan 10, 26, 29 ja 30 §, 33 §:n 3 momentti, 37 §:n 1 momentti, 38 §:n 1 momentti, 40 ja 41 §, 42 §:n 1 momentti, 50 §, 52 §:n 1 momentti, 56 §, 74 §:n 1 momentti, 80 §:n 2 momentti, 83 §, 88 §:n 1 momentti ja 90 §,
sellaisina kuin niistä ovat 10 ja 30 § osaksi laissa 314/2005, 26 § laissa 1009/2002, 42 §:n 1 momentti laissa 1268/1993, 56 § osaksi laissa 1399/1995, 74 §:n 1 momentti laissa 516/2002, 80 §:n 2 momentti laissa 876/2001, 88 §:n 1 momentti laissa 600/2005 ja 90 § laissa 314/2005, sekä
lisätään lakiin uusi 10 a §, 34 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 314/2005, uusi 3 momentti, 37 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 41 a—41 d ja 49 a §, 52 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 83 a—83 c §, seuraavasti:

10 §

Pyyntilupa ja alueellinen kiintiö

Metsästyksessä on oltava pyyntilupa tai metsästyksessä on noudatettava maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa säädettyä alueellista kiintiötä, jos metsästyksestä aiheutuu muun kuin 26 §:ssä mainitun riistaeläinlajin kannan vaarantuminen tai jos riistaeläinlajin metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä

edellyttää. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin pyyntiluvan tai alueellisen kiintiön nojalla metsästettävistä riistaeläinlajeista, pyyntiluvan ja alueellisen kiintiön myöntämisen edellytyksistä sekä myöntämisessä noudatettavasta menettelystä ja muista pyyntilupaa koskevista seikoista sekä pyyntiluvan tai alueellisen kiintiön nojalla saadun saaliin ilmoittamisesta.

Pyyntilupien ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavan metsästyksen vuotuista saalismäärää

voidaan rajoittaa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä riistaeläinlajeja rajoitus koskee, suurimmasta sallitusta saalismäärästä, saalisyksilöiden sukupuolesta ja iästä sekä alueesta, jota rajoitus koskee.

Suomen riistakeskus myöntää 1 momentissa tarkoitetun pyyntiluvan sekä vastaa alueellisen kiintiön nojalla sallitun metsästyksen seurannasta.

10 a §

Pyyntiluvan peruuttaminen

Suomen riistakeskus voi poliisin tai rajavartiolaitoksen esityksestä peruuttaa voimassa olevan 10 tai 26 §:ssä tarkoitetun pyyntiluvan, jos luvan saaja rikkoo tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä. Sama koskee olennaista lupaehtojen rikkomista.

Peruutetun luvan saajalle ei myönnetä samana metsästysvuonna uutta vastaavan eläimen pyyntilupaa ennen kuin aiemman luvan peruuttaminen on lainvoimaisesti ratkaistu tai peruuttaminen kumotaan.

26 §

Hirvieläimen pyyntilupa

Kuusipeuran, saksanhirven, japaninpeuran, hirven, valkohäntäpeuran ja metsäpeuran metsästyksen on oltava pyyntilupa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua pyyntiluvan myöntää Suomen riistakeskus. Myönnettäessä pyyntilupia on huolehdittava siitä, että hirvieläinkanta ei metsästyksen johdosta vaarannu ja että hirvieläinten aiheuttamat vahingot pysyvät kohtuullisella tasolla. Liikenne-, maatalous- ja metsävahinkojen huomioon ottamiseksi Suomen riistakeskuksen tulee vuosittain kuulla alueellisia sidosryhmiä. Edellä 8 §:ssä tarkoitettua alueelle pyyntilupia myönnettäessä on lisäksi kiinnitettävä huomiota metsästysmahdollisuuksien tasapuoliseen jakaantumiseen.

29 §

Uusi pyyntilupa

Jos kaadettu hirvieläin on siten vahingoittunut tai sairas, että se on enemmän kuin puoliksi ihmisravinnoksi kelpaamaton eikä tämä ole johtunut pyyntiluvan saajasta, Suomen riistakeskus myöntää luvan saajalle maksutta vanhan pyyntiluvan tilalle uuden pyyntiluvan.

30 §

Hirvieläinmetsästystä koskeva asetuksenantovaltuus

Hirvieläinten pyyntiluvan hakemisesta ja myönnettävään lupaan liitettävistä ehdoista sekä hirvieläinten metsästyksessä käytettävistä koirista ja varusteista, metsästyksen johtajan tehtävistä samoin kuin metsästyksen järjestämisestä muutoinkin säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Saaliiksi saadusta metsäkauriista on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle tiedot kannankehityksen seurantaan varten. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin ilmoitettavista tiedoista, ilmoituksen tekemisen määräajasta ja ilmoittamismenettelystä.

33 §

Pyyntivälineet ja pyyntimenetelmät

Kiellosta tuottaa eläimelle tarpeetonta kipua ja tuskaa säädetään eläinsuojelulain 3 §:ssä.

34 §

Pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevat tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 33 §:ssä kiellettyjen pyyntivälineiden ja pyyntimenetelmien sallitusta käytöstä.

37 §

Riistaeläinlajin rauhoittaminen

Jos riistaeläimen kannan säilymisen tai riistaeläinlajin häiritsemättömän lisääntymisen turvaaminen sitä edellyttää, riistaeläinlaji on rauhoitettava määrääjäksi tai toistaiseksi. Rauhoitettavista riistaeläinlajeista ja niiden rauhoitusajoista säädetään valtioneuvoston asetuksella. Rauhoitusaikana riistaeläintä ei saa metsästää tai vahingoittaa eikä soidinta, pesintää tai poikasia saa häiritä.

— — — — —
Susi, karhu, saukko, ahma, ilves ja kirjohylje ovat aina rauhoitettuja.

38 §

Metsästyksen rajoittaminen

Jos riistaeläinlajin kanta vaarantuu sen esiintymisalueella tai osalla esiintymisaluetta, voidaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella kyseisen riistaeläinlajin metsästys kieltää tai rajoittaa sitä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa rajataan alue, jolla kiello tai rajoitus on voimassa. Kiello tai rajoitus voidaan antaa enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Kiello tai rajoitus voi tulla voimaan aikaisintaan kahden viikon kuluttua asetuksen antamisesta. Maa- ja metsätalousministeriön on kuultava ennen asetuksen antamista Suomen riistakeskusta sekä niitä riistanhoitoyhdistyksiä, joiden toiminta-aluetta kiello tai rajoitus koskee.

40 §

Lupa eräisiin riistanhoidollisiin toimenpiteisiin

Suomen riistakeskus voi riistanhoidollisia toimenpiteitä tai eläinten tarhaamista varten antaa metsästysoikeuden haltijalle luvan pyydystää riistaeläimiä elävänä käyttämällä pyydystämisenä muutoin kiellettyjä pyyntivälineitä tai pyyntimenetelmiä. Mainittuun tarkoitukseen voidaan myöntää myös lupa pyydystää eläimiä rauhoitusaikana ja ottaa munia. Tarkempia säännöksiä luvan myöntämisen edellytyksistä ja lu-

paan liitettävistä ehdoista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

41 §

Poikkeusluvut

Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 37 ja 38 §:n sekä 50 §:n 2 momentin mukaisesta rauhoituksesta, kiellosta tai rajoituksesta 41 a—41 c §:ssä säädettyin edellytyksin.

Suomen riistakeskus voi myös muulloin kuin 37 §:n nojalla säädettyä rauhoitusaikana myöntää 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 momentissa ja 41 c §:ssä säädettyin edellytyksin poikkeuslupan riistaeläimen tai rauhoittamattoman eläimen tappamiseen tai pyydystämiseen.

Suomen riistakeskus voi 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 momentissa sekä 41 c §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja -menetelmistä koskevista kielloista ja 35 §:ssä säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä sekä 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta. Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 32 §:n 2 momentissa säädetystä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksesta sekä 35 §:n 3 momentissa säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä myös silloin, kun hakija on pysyvästi tai pitkäaikaisesti liikuntarajoitteinen.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä poikkeuslupan myöntämisessä noudatettavasta menettelystä, poikkeuslupaan liitettävistä määräyksistä, poikkeuslupan nojalla saadun saaliin ilmoittamisesta ja poikkeamisen edellytysten arvioinnista. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää myös ajankohdista, jolloin 37 §:n mukaisesta rauhoituksesta voidaan poiketa.

Poikkeuslupien ja 41 a §:n 4 momentissa tarkoitettun alueellisen kiintiön nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä riistaeläinlajeja rajoitus koskee, suurimmasta sal-

litusta saalismäärästä, saalisyksilöiden sukupuolesta ja iästä sekä alueesta, jota rajoitus koskee.

41 a §

Edellytykset eräiden riistaeläinlajien poikkeusluvalle

Jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella, 41 §:ssä tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää ahman, suden, karhun, saukon, ilveksen, euroopanmajavan, hallin, kirjohylkeen, itämeren norpan, hillerin, näädän ja metsäjäniksen pyydystämiseen tai tappamiseen:

1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi;

2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi;

3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; tai

4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Edellä 1 momentin nojalla saaliiksi saatu susi, karhu, saukko, ilves ja ahma kuuluvat valtiolle ja ne on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion luukuun.

Sutta, karhua, saukkoa ja ilvestä koskeva poikkeuslupa voidaan myöntää myös tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu rauhoituksesta poikkeaminen voidaan järjestää poronhoitoalueella myös maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa määritellyn alueellisen kiintiön nojalla. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin kiintiön myöntämisen edellytyksistä ja

alueellisen kiintiön nojalla saadun saaliin ilmoittamisesta. Suomen riistakeskus vastaa alueellisen kiintiön nojalla sallitun rauhoituksesta poikkeamisen seurannasta.

41 b §

Edellytykset riistalintujen ja rauhoittamattomien lintujen poikkeusluvalle

Jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä, 41 §:ssä tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää 5 §:ssä tarkoitettujen riistalintujen ja rauhoittamattomien lintujen pyydystämiseen tai tappamiseen:

1) kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden turvaamiseksi;

2) lentoturvallisuuden takaamiseksi;

3) viljelmille, kotieläimille, metsille, kalavesille ja vesistöille koituvan vakavan vahingon estämiseksi;

4) kasviston ja eläimistön suojelemiseksi; tai

5) tutkimus- ja koulutustarkoituksessa, kannan lisäämis- ja uudelleenistutustarkoituksessa sekä tehdäkseen mahdolliseksi näitä varten tapahtuvan kasvatuksen.

Poikkeuslupa voidaan myöntää myös tiukasti valvotuissa oloissa ja valikoivasti tiettyjen muiden kuin rauhoittamattomien lintujen pienien määrien tappamiseksi, pyydystämiseksi, hallussa pitämiseksi tai muutoin asiallisen hyötykäytön mahdollistamiseksi.

41 c §

Edellytykset muiden riistanisäkkäiden poikkeusluvalle

Muita kuin 41 a §:ssä tarkoitettuja riistanisäkkäitä koskeva 41 §:n mukainen poikkeuslupa voidaan myöntää viljelyksille, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, eläinten pidolle, vesistöille tai omaisuudelle aiheutuvien merkittävien vahinkojen ehkäisemiseksi taikka jos se on kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta tarpeellista. Lupa voidaan myöntää myös lajien tut-

kimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istutustarkoituksessa.

41 d §

Poikkeusluvan peruuttaminen

Suomen riistakeskus voi poliisin tai rajavartiolaitoksen esityksestä peruuttaa voimassa olevan poikkeusluvan, jos poikkeusluvan saaja rikkoo tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä. Sama koskee olennaista lupaehtojen rikkomista.

Peruutetun poikkeusluvan saajalle ei myönnetä samana metsästysvuonna uutta vastaavaa poikkeuslupaa ennen kuin aiemman poikkeusluvan peruuttaminen on lainvoimaisesti ratkaistu tai peruuttaminen kumotaan.

42 §

Vierasperäisen eläimen maahantuonti ja luontoon laskeminen

Vierasperäisten lintu- tai nisäkäslajien samoin kuin vierasperäisten riistaeläinkantojen maahantuonti tai luontoon laskeminen ilman Suomen riistakeskuksen lupaa on kielletty. Lupahakemuksesta on pyydettävä ympäristöministeriön ja Suomen ympäristökeskuksen lausunto. Lupa on evättävä, jos toimenpiteestä voi aiheutua haittaa luonnolle tai luonnonvaraiselle eläimistölle. Luvassa voidaan antaa määräyksiä siitä, miten maahantuonti ja luontoon laskeminen on suoritettava.

49 a §

Lupa poiketa rauhoittamattoman eläimen pyyntivälineitä ja -menetelmiä koskevasta kiellosta

Suomen riistakeskus voi myöntää rauhoittamattoman eläimen pyydystämisessä tai tappamisessa luvan käyttää sellaista pyyntivälinettä tai -menetelmää, joka on 49 §:n 2 momentin mukaan kielletty.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää viljelyksille, metsätou-

delle, kalataloudelle, porotaloudelle, eläinten pidolle, vesistöille tai omaisuudelle aiheutuvien merkittävien vahinkojen ehkäisemiseksi taikka jos se on kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta tarpeellinen. Lupa voidaan myöntää myös lajien tutkimustarkoituksessa.

50 §

Rauhoittamattoman eläimen pyydystämistä ja tappamista koskevat tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarvittaessa tarkempia säännöksiä rauhoittamattoman eläimen pyydystämisessä tai tappamisessa salituista pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmistä sekä niiden käytöstä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan rauhoittaa rauhoittamaton eläin tai rajoittaa sen pyydystämistä ja tappamista.

52 §

Koirakokeet ja koiran kouluttaminen

Suomen riistakeskus voi koirakokeen pitämiseksi tai koiran kouluttamiseksi antaa luvan poiketa 51 §:n 1 momentissa säädetystä velvollisuudesta. Koirakokeen ja kouluttamisen tulee tapahtua siten, että rauhoitettuja riistaeläimiä ei niiden lisääntymisaikana häiritä.

Suden, karhun, saukon ja ilveksen metsästämiseen käytettävän koiran metsästyskokeiden järjestämiseen ja tällaisen koiran kouluttamiseen on kuitenkin oltava Suomen riistakeskuksen myöntämä lupa.

56 §

Viranomaiset ja yhteisöt

Metsästys- ja riistanhoitotoimen ylin johto ja valvonta kuuluvat maa- ja metsätalousministeriölle.

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen tehtävistä on voimassa, mitä riista- ja kalatalouden

tutkimuslaitoksesta annetussa laissa (1131/1987) säädetään.

Suomen riistakeskuksesta ja riistanhoitoyhdistyksistä säädetään riistahallintolaissa (/).

74 §

Metsästysrikkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta metsästää

1) vastoin 20 §:n 3 momentissa, 23 §:n 1 momentissa, 32 §:ssä, 33 §:n 1 tai 2 momentissa tai 38 §:n 1 momentissa säädettyä tai mainittujen säännösten nojalla annettua kieltoa tai rajoitusta tai

2) 37 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettuna rauhottamisaikana tai ilman 10, 26, 41 tai 49 a §:ssä tai 52 §:n 3 momentissa tarkoitettua lupaa taikka rikkoen 10 §:n tai 41 a §:n 4 momentin nojalla säädettyä alueellista kiintiötä,

on tuomittava, jollei teko ole rikoslain 48 a luvun 1 §:n nojalla rangaistava tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *metsästysrikkomuksesta* sakkoon.

80 §

Menettämisseuraamus

Jos 1 momentissa tarkoitettua riistaeläimen metsästys edellyttää 26 §:n mukaan pyyntilupaa, on metsästäjä samalla määrättävä suorittamaan valtiolle maksamatta oleva pyyntilupamaksu.

83 §

Kuolleena löydetyn riistaeläimen omistusoikeus

Kuolleena löydetty riistaeläin kuuluu alueen metsästysoikeuden haltijalle, jos tällä on oikeus metsästää samaa riistaeläinlajia alueella.

Jos 1 momentissa tarkoitettua riistaeläintä on metsästetty pyyntiluvan nojalla, saa alueen metsästysoikeuden haltija halutessaan pitää eläimen, jos hänellä on samanlainen pyyntilupa.

Muussa tapauksessa eläin kuuluu sen metsästäjälle.

Jos kenelläkään ei ole metsästysoikeutta tai pyyntilupaa riistaeläimeen, kuolleena tavattua riistaeläintä ei saa ottaa haltuun, ellei jäljempänä toisin säädetä.

83 a §

Poikkeukset kuolleen riistaeläimen omistusoikeuteen

Jos merialueella kalanpyydyksestä kuolleena tavataan halli tai itämeren norppa, se kuuluu pyydyksen omistajalle.

Jos 26 §:ssä tarkoitettu hirvieläin, metsäkauris tai villisika on kuollut liikenteessä tai lopetettu liikenneonnettomuuden takia, se kuuluu kolaripaikan riistanhoitoyhdistykselle.

Hirvieläimen jättösarvet kuuluvat löytäjälleen.

83 b §

Oikeus kuolleen riistaeläimen hautaamiseen tai hävittämiseen

Jos kuolleena löydetty riistaeläin aiheuttaa haittaa, voi se, jolle haitta aiheutuu, haudata tai hävittää riistaeläimen omalla kustannuksellaan.

83 c §

Ilmoitusvelvollisuus kuolleesta riistaeläimestä

Kuolleena löytyneestä ahmasta, ilveksestä, karhusta, saukosta ja sudesta on viipymättä ilmoitettava riistan tutkimusta tekeväille tutkimuslaitokselle sekä alueen riistanhoitoyhdistykselle. Kuollut eläin tai osa siitä voidaan toimittaa tutkimuslaitokselle sen suostumuksella ja kustannuksella.

Kuolleena löytyneestä 83 §:n 2 momentin mukaisesta riistaeläimestä on viipymättä ilmoitettava metsästysoikeuden haltijalle sekä alueen riistanhoitoyhdistykselle.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin ilmoituksen tekemisestä.

88 §

Lain noudattamisen valvonta

Poliisin, rajavartiolaitoksen ja tulliviranomaisten sekä riistahallintolaissa tarkoitettujen metsästyksenvalvojien tulee toimialueellaan valvoa, että metsästystä koskevia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan.

90 §

Oikaisu- ja muutoksenhakusäännökset

Oikaisuvaatimuksen tekemisestä ja muutoksenhausta Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistyksen tekemään päätökseen säädetään riistahallintolaissa. Edellä 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa koskevassa asiassa valitusoikeus on myös sellaisella rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhteisöllä, jonka

tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

Riistanhoitopiirien ja Metsästäjien keskusjärjestön tilinpäätösten ja hallitusten vastuuvapauden käsittelyyn sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa riistanhoitopiirin tai maa- ja metsätalousministeriön myöntämät luvat sekä maa- ja metsätalousministeriön 10 §:n 2 momentin nojalla antamat määräykset euroopanmajavan, hallin, itämerennorpan, ilveksen, karhun, saukon ja suden metsästyksestä jäävät voimaan. Tämän lain voimaan tullessa riistanhoitopiirissä ja Metsästäjien keskusjärjestössä vireillä olevat asiat siirtyvät Suomen riistakeskuksen ratkaistaviksi.

Laki

riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain (616/1993) 1 §:n 2 momentti, 2 §:n 1 momentti, 3—5 §, 7 §:n 1 momentti, 7 a §:n 1 momentti ja 7 c §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 2 momentti laissa 1002/2001, 3 § osaksi laissa 1398/1995, 4 § osaksi laissa 1002/2001 sekä 7 a §:n 1 momentti ja 7 c §:n 1 momentti laissa 1237/1999, seuraavasti:

1 §

Riistanhoitomaksun suuruus on 30 euroa metsästysvuodelta.

2 §

Ennen riistanhoitomaksun suorittamista on osoitettava metsästyksen ja riistanhoidon sekä metsästystä koskevien säännösten ja määräysten tuntemus suorittamalla metsästäjäutkinto Suomen riistakeskuksen nimittämälle metsästäjä-

tutkinnon vastaanottajalle. Metsästäjäutkinnon vastaanottajan ratkaisuun tyytymätön voi hakea oikaisua siten kuin riistahallintolaissa (/) säädetään. Tutkinnon sisällöstä säädetään tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

3 §

Valtion talousarvioon otetaan vuosittain määräraha, joka vastaa vähintään sitä määrää, minkä kolmen edellisen vuoden metsästäjämäärien pe-

rusteella arvioidaan samana vuonna kertyvän riistanhoitomaksuina. Tästä määrärahasta osoitetaan vuosittain Suomen riistakeskukselle ja riistanhoitoyhdistyksille valtionosuus niiden käyttö- ja pääomamenoihin sekä metsästäjien ryhmävakuutuksesta aiheutuviin menoihin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua määrärahaa voidaan käyttää lisäksi:

1) riistanhoitotoimenpiteisiin, niihin liittyvään kokeilutoimintaan ja muuhun riistatalouden edistämiseen;

2) metsästysmuseotoiminnan tukemisesta aiheutuviin menoihin;

3) vapaaehtoiseen jäsenyyteen perustuvien valtakunnallisten metsästäjäjärjestöjen suorittamaan valistustyöhön ja metsästyseurojen riistanhoitoa edistävien hankkeiden toteuttamiseen;

4) maanomistajien suorittamien riistan elinympäristöä merkittävästi parantavien hankkeiden toteuttamiseen.

Maa- ja metsätalousministeriö myöntää edellä tarkoitetun määrärahan käytettäväksi 1 ja 2 momentissa mainittuihin tarkoituksiin. Samalla ministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä määrärahan käyttämisestä.

4 §

Metsästyslain 26 §:ssä tarkoitettu hirvieläimen pyyntiluvasta on suoritettava maksu (*pyyntilupamaksu*) valtiolle. Pyyntilupamaksu suoritetaan kultakin kaadetulta hirvieläimeltä. Luvan saajan on suoritettava pyyntilupamaksu viimeistään seitsemän päivän kuluttua hirvieläimen metsästyskauden päättymisestä sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään.

Pyyntilupamaksun suuruus on:

- 1) aikuisesta hirvestä 120 euroa;
- 2) hirvenvasasta 50 euroa;
- 3) aikuisesta kuusipeurasta, saksanhirvestä, japaninpeurasta, valkohäntäpeurasta ja metsäpeurasta 17 euroa;
- 4) kuusipeuran, saksanhirven, japaninpeuran, valkohäntäpeuran ja metsäpeuran vasasta 8 euroa.

5 §

Jos pyyntilupamaksua ei suoriteta määräajassa, Suomen riistakeskuksen on pantava se maksuun. Maksun suorasta ulosottokelpoisuudesta ilman ulosottoperustetta säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

7 §

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä 3 §:ssä tarkoitetun määrärahan käyttämisestä ja sen myöntämisessä noudatettavasta menettelystä.

7 a §

Suomen riistakeskus pitää automaattisen tietojenkäsittelyn avulla metsästäjistä rekisteriä (*metsästäjärekisteri*), jota käytetään metsästäjien koulutuksen suunnitteluun ja neuvontaan, metsästyksen valvontaan sekä metsästys- ja riistanhoitotoiminnan käytännön järjestelyihin sekä metsästyksen ja riistanhoitoon liittyvien muiden tehtävien hoitamiseen ja tilastojen laatimiseen. Lisäksi metsästäjärekisteriä käytetään riistanhoitomaksun suorittaneiden henkilöiden kokonaismäärän sekä metsästäjille lähettävän riistanhoitomaksun tilillepanokortin osoitteiston selvittämiseen.

7 c §

Rekisterinpitäjä saa luovuttaa metsästäjärekisterin tietoja 7 a §:ssä tarkoitettujen tehtävien hoitamista varten maa- ja metsätalousministeriölle, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitokselle, muille viranomaisille, riistanhoitoyhdistyksille sekä metsästäjien ryhmävakuutus- tai hoitavalle vakuutuslaitokselle. Rekisterinpitäjä voi kohtuullista maksua vastaan luovuttaa metsästäjärekisteriin merkittyjen henkilöiden nimi- ja osoitetietoja myös metsästysalan suoramarkkinointiin, jollei rekisteröity ole sitä kieltänyt.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
2011 .

Laki

maaseutuelinkeinojen valituslautakunnasta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maaseutuelinkeinojen valituslautakunnasta annetun lain (1203/1992) 1 §:n 1 momentin
5 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1468/2009, ja
muutetaan 1 §:n 1 momentin 4 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1468/2009, seuraavasti:

1 §

Käsiteltävät asiat

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunta toimii itsenäisenä valitusviranomaisena, jolta

haetaan valittamalla muutosta seuraavien viranomaisten ja yhteisöjen antamiin päätöksiin:

4) Suomen riistakeskus;

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
2011 .

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2011